

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Σάββατον 16 Ἰανουαρίου 1949 (Π.Ο.Η.)
Ἔτος β'. Ἀριθ. 62—Τιμὴ Φύλλου Δραχ. 500

Γραφεῖα: Ὁδὸς Χαλκοκονδύλη 7—Ἀθῆναι
Τηλέφ. 33.839

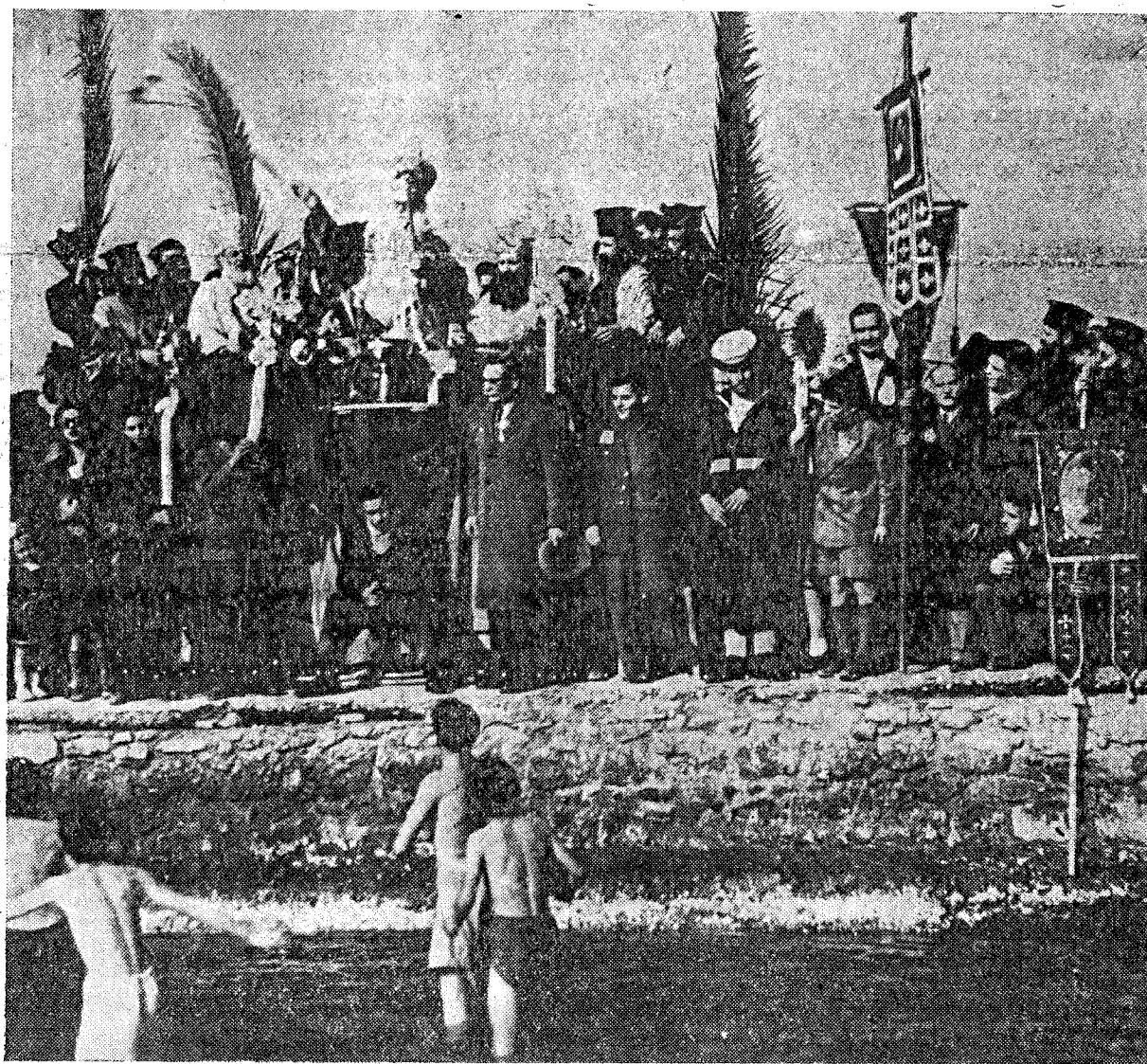
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Ὁ Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

Ἑξάμηνος δραχ. 7.000—Ἐτησία δραχ. 12.000

Ἑξωτερικοῦ: Ἑξάμ. δολ. 2.50—Ἐτησία δολ. 5

Ἡ στιγμή τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ

ΑΠΟ ΤΑΣ ΟΧΘΑΣ ΤΟΥ ΙΟΡΔΑΝΟΥ

«Αὐτόν δεῖ αὐξάνειν ἐμέ δὲ ἐλλαττοῦσθαι»

Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΕΡΗΜΙΤΟΥ

Ὁ πανδαμάτωρ Χρόνος κατὰ τὴν διάβασίν του συντρίβει ἀνάκτορα, ἐξαφανίζει πολιτείας, ἐνταφιάζει ὑπὸ τὴν λήθην ἰσχυροὺς τῆς γῆς δυνάστας. Ἡ δὲ Ἱστορία ἀκολουθοῦσα τοῦτον κατὰ πόδας προσπαθεῖ νὰ συγκρατήσῃ ἐπὶ τῶν σελίδων τοῦ βιβλίου τῆς, τὸ ὅποιον κρατεῖ, τὸ σπουδαῖον, τὸ θαυμάσιον, τὸ περίεργον, ὥστε νὰ τὸ παραδώσῃ εἰς τὴν ἀθανασίαν. Ἐνίστε ὅμως τὴν προσοχὴν τῆς διαφεύγουν γεγονότα καὶ ἀνθρώπων πράξεις. Αὐτὸ ὅμως ποὺ δὲν δύναται ἢ δὲν προλαμβάνει αὕτη νὰ συγκρατήσῃ ἢ ἀπλῶς πληροφοριακῶς ἀναφέρει, παραλαμβάνει ἢ Ἀνθρωπίνῃ Συνείδησις καὶ τὸ ἀνυψώνει εἰς σύμβολον καὶ εἰς παγκόσμιον προσκύνημα.

Παρατηρήσατε τὰς δέλτους τῆς Ἱστορίας εἶναι πλήρεις ἀπὸ θριάμβους καὶ νίκας ἐνδόξων τῆς γῆς στρατηγῶν καὶ βασιλέων. Εἰς τὰ πλάτη τῆς Ἱστορίας παρελαύνει ὁ Ἀλέξανδρος, ὁ Ἀννίβας, ὁ Ναβουχοδονόσορ, ὁ Ξέρξης, ὁ Ναπολέον καὶ ἄλλοι. Τὸ βῆμα τῶν μεγαλοπρεπῶν, τὸ παράστημά τῶν υπερήφανων. Ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀπασχόλησαν τὴν ὑφήλιον. Τὸ ἄρμα τῆς δόξης τῶν ἡκολούθουν πλήθῃ δεσμοτῶν. Μὲ τὴν πάροδον ὅμως τῶν αἰώνων ὁ Πανδαμάτωρ Χρόνος ἐτιθάσεν τὴν ἰσχύν των καὶ ἐταπείνωσε τὴν δόξαν των. Τίς σήμερον ὁμιλεῖ περὶ αὐτῶν; Μόνον οἱ μύσται καὶ οἱ ἐρευνηταὶ τῆς Ἱστορίας. Τὸ δὲ ἀπροσπέλαστον μεγαλεῖον των, περιωρίσθη εἰς μίαν λέξιν μετὰ βίας συγκρατούμενης ἐνίστε ὑπὸ τῆς μνήμης τῶν μαθητῶν καὶ μηχανικῶς ἐπαναλαμβάνομένης ὑπὸ τῶν διδασκάλων.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ συνεκράτησε ἡ Ἀνθρωπίνῃ Συνείδησις, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἔργου τῆς Ἱστορίας, τὸ περιέβαλλεν μὲ μυστικὴν αἴγλην, τὸ ἀνεβίβασεν εἰς τὸ ὕψιστον ἐπίπεδον τῶν ἀνθρωπιστικῶν ἀξιών καὶ μετὰ θρησκευτικοῦ δέους τὸ παραδίδει ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Τὸ διατηρεῖ δὲ πάντοτε φωτεινὸν καὶ ἐξαστράπτον, ὥστε πάντοτε νὰ ἐμφανίζεται ὡς ἐπίκαιρον, πάντοτε νὰ ἐνδιαφέρει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ὅλας τὰς γενεάς, καὶ πάντοτε νὰ ἀσκήσῃ σωτηριώδη ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀθανάτων τῶν θνητῶν συνειδήσεων. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἀνθρωπίνῃ συνείδησις διαχωρίζουσα μετὰ τῶν ἀπείρων ἀνθρωπίνων μορφῶν καὶ προσώπων ἐκλέγει πάντοτε ἐκείνους, τῶν ὁποίων τὸ ἔργον συνετέλεσε καθ' ἓνα οἰονδήποτε τρόπον εἰς τὴν πρόοδον τῶν κοινωνιῶν καὶ τὴν εὐεργεσίαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους.

Μία τοιαύτη μορφή τὴν ὁποίαν μεῖδιαίτερον σεβασμὸν διετήρησε ἡ ἀνθρωπίνῃ μνήμῃ καὶ συνείδησις, ὑπῆρξε ἡ ἀσκητικὴ καὶ ἐπιβλητικὴ μορφή τοῦ Ἰορδάνου, ὁ Ἰωάννης. Ἡ θεία Πρόνοια τὸν συνέδεσε μὲ τὸ ἔργον τῆς Θείας Οἰκονομίας καὶ τὸν ἤξισσε νὰ δεχθῇ «ὡς ἀνθρώπον ἐν ποταμῷ» τὸν δημιουργὸν τοῦ παν-

τός. Ἐκτότε τὸ θεῖον φῶς τοῦ Θεανθρώπου, περιέλουσε τὸν υἱὸν τοῦ Ζαχαρίου καὶ τῆς Ἐλισάβετ καὶ τὸν κατέστησε παγχριστιανικὴν φυσιογνωμίαν. Ὁ δὲ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀρετῆς θάνατος τοῦ ὑπὸ τοῦ Ἡρωδιανοῦ, ξίφους τὸν ἐποθεύθησε εἰς τὸ φαεινότερον σημεῖον τῆς Παγκοσμίου Καρδίας. Ἐλάχιστα ἀναφέρει περὶ αὐτοῦ ἡ Ἱστορία. Τὸ ἔργον ὅμως αὐτοῦ καὶ ἡ δρᾶσις καλύπτουν ἐποχὰς ὁλοκλήρους. Γνωστὸς εἰς ὅλους, προσφιλεῖς εἰς τοὺς πάντας, θερμὸς πρεσβευτὴς τῶν ἀνθρώπων, φίλος τοῦ Σωτῆρος, ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ἥρωες τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀρετῆς ἐκμηδενίζουν τὴν φθορὰν καὶ τὸν θάνατον. Τούτου Θρησκευτικὴ καὶ Πνευματικὴ Διαθήκη πρὸς ὅλους τοὺς ἐπιζητοῦντας τὴν φιλίαν τοῦ Σωτῆρος, εἶναι ἡ ἀπάντησις τὴν ὁποίαν ἔδωσε πρὸς τοὺς Μαθητάς του. Ἀνθρώποι φρονούντες τὰ τοῦ κόσμου οἱ μαθηταὶ του, ἤλθαν καὶ τοῦ εἶπαν πλήρεις ἐγωΐσμοι καὶ ἐπιζητοῦντες νὰ διεγείρουν τὸν Ἰωάννην «Ραββί, ὃς ἦν μετὰ σοῦ πέραν τοῦ Ἰορδάνου, ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, ἴδε οὗτος βαπτίζει καὶ πάντες ἔρχονται πρὸς Αὐτόν». Αἰσθάνονται πικρίαν οἱ μαθηταὶ τοῦ Προδρόμου διὰ τὴν ἐγκατάλειψιν αὐτὴν τοῦ διδασκάλου των. Βλέπουν νὰ μειοῦται εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ ὁ Ἰωάννης. Καὶ ἐπιστοῦν τὴν προσοχὴν εἰς Αὐτόν. Ἐκεῖνος ὅμως, εὐγενής, κάτοχος τῆς ταπεινοφροσύνης, ἔχων βαθυτάτην ἐπίγνωσιν τῆς ἀποστολῆς του, ἀπαντᾷ ἡσύχως «Αὐτόν δεῖ αὐξάνειν ἐμέ δὲ ἐλαττοῦσθαι».

Οἱ λόγοι αὗτοι, ἀπὸ αὐτοὺς ποὺ σπανίως ἤκουσε ἡ ἀνθρωπότης, δικαιολογοῦν τὴν θέσιν ποὺ κατέλαβε ὁ πτωχὸς τῆς ἐρήμου ἀσκητῆς εἰς τὴν συνείδησιν τῶν χριστιανῶν, ἐλέγχουν ὅμως καὶ τὸν ἐγωϊσμὸν τῶν ὁπαδῶν τοῦ... Σωτῆρος. Οὐδεὶς ποτὲ προσέχει εἰς τοὺς λόγους αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ οὐδεὶς σκέπτεται ὅτι σκοπὸς τοῦ εἶναι τὸ μεγαλεῖον τῆς Χριστ. πίστεως. Οἱ πάντες νομίζομεν ὅτι εἴμεθα σωτῆρες τῆς Χριστ. πίστεως καὶ δυναστεύομεν ἐπὶ τῶν πνευμάτων τῶν πιστῶν, φρονούντες ὅτι ἐξ ἡμῶν ἐξαρτᾶται ἡ πίστις. Δὲν ὑποδεικνύομεν εἰς τοὺς πιστοὺς τὸ φῶς τοῦ Σωτῆρος, ἀλλ' αὐταρεσκόμεθα νὰ ἀναπτύσωμεν τοὺς θριάμβους μας.

Πεῖρα ἀνοησία χαρακτηρίζει τὸ ἀνθρώπινον γένος καὶ πόσον αἰσχος ἀποδεικνύουν αἱ πράξεις του!

Εὐλογημένη Χριστιανέ, εἶσαι τὸ ἀπειροελάχιστον μόριον. Οὐδὲν ἀπὸ σέ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐργασίας σου μόνον τιμὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν σου προσπορίζεις. Μὴ καυχᾶσαι λοιπὸν δι' αὐτὴν. Κατὰ τὴν ἐργασίαν σου δὲ ἔχε πάντοτε ὑπ' ὄψιν σου καὶ ἐφάρμοζε τὴν πνευματικὴν τοῦ Βαπτιστοῦ Διαθήκην, κατὰ τὴν ὁποίαν, «Αὐτόν δεῖ αὐξάνειν ἡμᾶς δὲ ἐλαττοῦσθαι».

ΠΟΡΕΙΑ ΘΡΙΑΜΒΟΥ

Ὁ μόνος τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιμετωπίζουν συνήθως οἱ καινοτόμοι καὶ οἱ ἀποστατήσαντες ἐκ τῆς ὀρθοδοξίας, τοὺς ἐμμένοντας εἰς τὸ περιβάλλον τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, εἶναι ἡ εἰρωνική προσφώνησις, τὴν ὁποῖαν δίκην λίθων ἐκτοξεύουν ἐναντίον ἡμῶν. «Παλαιομερολογίτης» εἶναι ἡ προσφιλὴς τῶν λέξις, διὰ τῆς ὁποίας ἐπιθυμοῦν νὰ πείσουν τὸν κόσμον ὅτι πρόκειται περὶ γραϊδίων, ἀμορφῶτων καὶ ἐν γένει ἀνθρώπων κατεχόντων τὴν τελευταίαν κοινωνικὴν βαθμίδα. Πόσον ὁμως πλανῶνται καὶ πόσους πλανοῦν! Τὴν πλάνην τῶν αὐτῶν ἀπεκάλυψε, ὡς συνήθως ἕκαστον ἔτος, ἡ ἐορτὴ τῶν Θεοφανείων εἰς Παλ. Φάληρον παρὰ τὸν Φλοίσβον.

Δὲν θὰ ἦτο κανεὶς ἔξω τῆς ἀληθείας, ἐὰν ὠνόμαζε τὸν ἐορτασμὸν τῶν Θεοφανείων «Πορείαν Θριάμβου».

Μόλις ὁ ἑξαστράπτων ἥλιος τῆς Ἀττικῆς, κατηύγαζε διὰ τῶν χρυσῶν τοῦ ἀκτίνων τὸ ἱστορικὸν τῶν Ἀθηνῶν ἄστυ, ὁμάδες—ὁμάδες ἀνθρώπων διαφόρων κοινωνικῶν τάξεων, παντὸς φύλου καὶ πάσης ἡλικίας προσήρχοντο εἰς τὸν πρὸ τῆς Ἀκαδημίας χώρον, ὅπου ἡ ἀφετηρία τῶν αὐτοκινήτων τοῦ

Παλ. Φαλήρου. Τὸ θέαμα αὐτὸ συγκινητικὸν καθ' ἑαυτό, ἦτο καὶ μία ἀπόδειξις τοῦ ζήλου καὶ τῆς βαθείας πίστεως τῶν ὀρθοδόξων Ἑλλήνων, οἵτινες παρὰ τὰς πιέσεις τῆς Ἐκκλησίας, παρὰ τὴν ἀρνήσιν τῆς πολιτείας νὰ περιβάλλῃ διὰ κύρους τὰς κοινωνικὰς τῶν σχέσεις, ἐν τούτοις διατηροῦν ἀμειώτον τὸν σεβασμὸν τῶν πρὸς τὰς παραδόσεις τῆς Ὁρθοδοξίας Κατάμεστα κόσμον καὶ κατὰ διαστήματα ὀλίγων λεπτῶν ἀνεχώρουν κατ' εὐθείαν διὰ Π. Φάλ. τὰ λεωφορεῖα. Καὶ αὐτὸ μὲν ἦτο τὸ προοίμιον τοῦ ἐπακολουθήσαντος μεγαλείου.

Ἐκεῖ εἰς τὸ Π. Φάλ., εἰς τὸ πενιχρὸν ναῖδριον τῆς Μυρτιδιωτίσσης, ἐτελέσθη ἡ Πανηγ. λειτουργία τῶν Θεοφανείων, μετὰ τοῦ Μεγάλου Ἀγιασμοῦ. Τὸ πλῆθος καὶ ἐντὸς τοῦ περιβάλλου τοῦ Ναοῦ καὶ εἰς τοὺς πρὸ αὐτοῦ χώρους ἦτο ἀπροσμέτρητον. Πραγματικὴ ἀνθρωποθάλασσα Ἐν τῷ μεταξὺ διαρκῶς καταφθάνουν ἐκ τῶν τῆς Ἀττικῆς χωρίων, ἐπὶ λεωφορείων φορηγῶν καὶ παντὸς μεταφορικοῦ μέσου. Εἰς τὴν ἀπειροπληθῆ αὐτὴν συνκέντρωσιν γραφικὸν μεγαλεῖον προσέδωσαν οἱ εὐσταεῖς χωρικοὶ καὶ σεμναὶ χωρικοὶ τῆς πατρίδος

Αἱ σεμναὶ νεάνιδες τῶν χωρίων τῆς Ἀττικῆς μὲ τὰ γραφικὰ τῶν ἐνδυμασιῶν κατεκόσμησαν ἰδιαιτέρως τὴν ἐορτήν.

μας, μὲ τὰς τοπικὰς τῶν ἐνδυμασίας. Ὅλοι τοὺς νέοι, πλήρεις ὑγείας, πραγματικοὶ στυλοβάται τοῦ ἐθνικοῦ οἰκοδομήματος, ἦσαν μία ζῶσα ἀπόδειξις τῆς ἀγνότητος καὶ τῆς εὐκρινείας τῶν ἰδανικῶν μας. Ὁμολογουμένως ἡ ἐθνικὴ συνείδησις εἶναι ἀναποσπαστῶς συνδεδεμένη μὲ τὴν ὁρθόδοξον πίστιν.

Κατὰ τὰς 10.30' ἡ πομπὴ ἀναχωρεῖ ἐκ τῆς ἐκκλησίας. Προηγούμεναι αἱ νεάνιδες τῆς Σαλαμίνος, τῆς Παιανίας, τῶν Ἀχαρνῶν, τοῦ Κορωπίου καὶ ἄλλων χωρίων τῆς Ἀττικῆς μὲ τὰς τοπικὰς τῶν ἐνδυμασίας. Τὸ θέαμα ἦτο ἀφθάστου μεγαλοπρεπείας. Ρίγη ἐθνικῆς συγκινήσεως προσέκαλεσε εἰς τοὺς θεατάς. Ἠκολούθουν τὰ λάβαρα τῶν Σωματείων καὶ τὰ ἐξαπτέρυγα τῶν ἱερῶν Ναῶν. Μεταξὺ τῶν λαβάρων τῶν Σωματείων διακρίνεται τὸ τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ βασταζόμενον ὑπὸ εὐζώνου καὶ τὸ τῆς Ἑνώσεως Νέων. Τὸ λάβαρον τῆς Ἑνώσεως Νέων συνώδενον 2 εὐζῶνοι παραστάται καὶ τρεῖς ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Βασ. Ναυτικοῦ. Τὴν ὅλην αὐτὴν παράταξιν ἐπλαισίωσαν εἰς δύο ζυγούς παραταχθέντες οἱ νέοι τῆς Ἑν. Νέων, φέροντες διακριτικὰ περιβραχιόνα. Ὁ πισθεν ἠκολούθη ἡ Φιλαρμονικὴ Δήμου Πειραιῶς παιανίζουσα ὡραία ἐμβατήρια. Κατόπιν αὐτῶν ἦρχετο ὁ ἱερός Κληρὸς μὲ ἐπὶ κεφαλῇ τὸν τελετάρχην τῆς ἡμέρας Πρωτοσύγγελον τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ἀρχιμ. Ἀλέξανδρον Γρηγορόπουλον. Καὶ μετὰ τὸν ἱερὸν κληρὸν ἐπορεύοντο εὐθυτενεῖς, μεγαλοπρεπεῖς, σεβάσμιοι, οἱ ἡγέται τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος Σεβασμιώτατοι Ἐπίσκοποι πρ. Φλωρίνης κ.κ. Χρυσόστομος, Μεγαρίδος κ.κ. Χριστοφόρος καὶ Διαιρείας κ.κ. Πολύκαρπος. Κατὰ τὴν διελευσὶν τῶν ὁ κόσμος συνεκινήθη βαθύτατα. Ἀποτελοῦν τὴν ἐνσάρκωσιν τῶν ἀθανάτων τῆς πίστεως ἰδεωδῶν, συγχρόνως δὲ καὶ τὴν ἐγγύησιν τῆς περιφρουρήσεως καὶ διασώσεως τῶν ὑπερόχων αὐτῶν ἰδανικῶν. Ἀποτελοῦν τοὺς ἀριστεῖς τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τοὺς ἀξιότους διαδόχους τῶν μεγάλων τῆς Ἐκκλησίας Πατέρων.

Τὴν πομπὴν ἔκλειε ἄγημα ἐπιλέκτων ἀνδρῶν τοῦ Βασιλικοῦ μας Ναυτικοῦ, ἀποσταλλέντος ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου διὰ τὴν ἀπόδωσιν τῶν τιμῶν. Τὴν πομπὴν παρηκολούθησαν καὶ ἀρκετοὶ τῶν ἐπισήμων τῆς Πατρίδος μας ἀνδρῶν, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π. Θ. Ε. Ο. Κ. Κατὰ τὴν κάθοδον τῆς πομπῆς πρὸς τὴν ἐξέδραν τὰ πλήθη κατέλαβον τοὺς πέριξ χώρους διὰ νὰ ἀπολαύσουν τὸ θέαμα. Οἱ ὀφθαλμοὶ πολλῶν ὑγράνθησαν ἀπὸ συγκίνησιν καὶ ἐνθουσιασμόν. Ὑπὸ ἓνα δὲ καταγάλανον οὐρανὸν καταυγαζόμενον ἀπὸ τὸν λαμπρότερον τοῦ Ἰανουαρίου ἡλίου ἐρρί-

Ἡ φιλαρμονικὴ τοῦ Δήμου Πειραιῶς μὲ τὸ εὐσταλές της παράστημα προσέδωσε διὰ τῶν ὡραίων της ἐμβατηρίων ἐξαιρετικὴν αἴγλην εἰς τὴν τελετήν.

φθῃ εἰς τὴν θάλασσαν ὁ Τίμιος Σταυρός, δεδομένου ὅτι ὁ Μέγας Ἀγιασμός εἶχε γίνῃ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Μυρτιδιωτίσης.

Ἡ στιγμή αὐτὴ θὰ παραμείνῃ πραγματικῶς ἱστορικὴ· ὅλοι ἔφαλλον τὸ «ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζόμενου σου Κύριε», ἐνῶ συγχρόνως 3 λευκώτατα περιστέρακια διέσχισαν τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ γαλήνιον περιβάλλον τοῦ αἵθερος. Ὅλοι ἠύχθησαν αἱ περιστεραι αὗται νὰ εἶναι περιστεραι εἰρήνης καὶ ἐνότητος, φέρουσαι τὸ μήνυμα τῆς εὐτυχίας εἰς τὴν Πατρίδα μας.

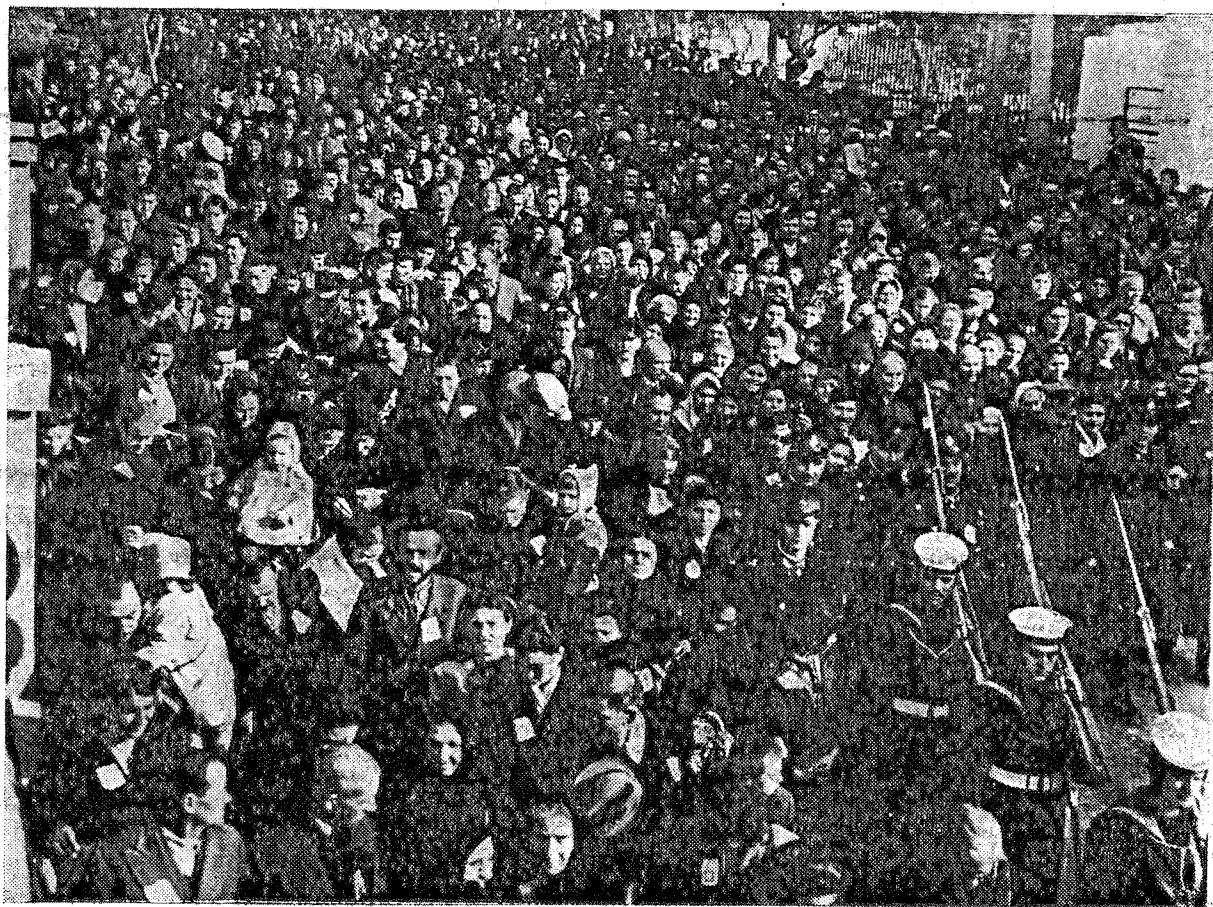
Μετὰ τὸν ἀγιασμόν τῶν ὑδάτων ἡ πομπὴ ἀνῆλθε μὲ τὴν αὐτὴν παράταξιν εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν. Ἐξῶθι τοῦ ἀστυνομικοῦ τμήματος Π. Φαλήρου ἐγένετο δέησις ὑπὲρ τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς Ἀστυνομίας, ἥτις κατὰ τὰς παρούσας περιστάσεις διεξάγει τὸν ἱερώτερον ἀγῶνα. Εἰρήσθω δὲ ἐν παρόδῳ ὅτι ἐξυπηρετήσαν τὰ μέγιστα τὴν διεξαγωγὴν τῆς ἐορτῆς καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν αὐτῆς. Κατὰ καθήκον, ὥς ἐκ τούτου, εὐχαριστοῦμεν αὐτοὺς δημοσίως.

Κατὰ τὴν εἴσοδον τῆς Ἱσραρχίας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναόν, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπεσφράγισε διὰ τῶν κατωτέρω λόγων τὴν ὑπέροχον αὐτὴν ἐορτὴν.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ

Σφραγίζοντες τὴν ὥραίαν ταύτην καὶ χαρμόσυνον τελετὴν τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐν τῇ θαλάσῃ πρὸς καθαγιασμόν τῶν ὑδάτων αὐτῆς μετὰ τὴν εὐχαριστίαν ἣν ἀνεπέμφαμεν εἰς τὸν ἐν Τριάδι Θεόν, τὸν καταξιώσαντα ἡμᾶς νὰ ἐορτάσωμεν καὶ ἐφέτος ἐν ὑγείᾳ καὶ θερησκευτικῇ ἐξάρσει τὴν ἐορτὴν ταύτην καθήκον θεωροῦμεν νὰ εὐχαριστήσωμεν πάντας ὅσους εὐηρεστήθησαν νὰ τιμῇσιν διὰ τῆς συμμετοχῆς αὐτῶν καὶ νὰ λαμπρύνωσι τὴν θερησκευτικὴν ταύτην πομπὴν καὶ λιτανείαν τοῦ Τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ. Ἰδιαζόντως δ' εὐχαριστοῦμεν τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Ἀρχηγῶν τῶν Πολιτικῶν Κομμάτων, τὸν κύριον Νομάρχην, τοὺς κύριους Δημάρχους Πειραιῶς καὶ Ν. Φαλήρου, τοὺς εὐαρεστηθέντας νὰ ἀποστείλωσι καὶ τὰς φιλαρμονικὰς τῶν Δήμων Μουσικὰς πρὸς περισσοτέραν ἐξαρσιν τῆς ἐορτῆς τὰ ναυτικὰ ἀγήματα καὶ τέλος τὸν κύριον Πρόεδρον καὶ τὰ ἀξιότιμα Μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἅτινα λίαν φιλοτίμως καὶ φερεπόνως ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν μελῶν τῆς Ἐνώσεως τῶν Νέων διωργάνωσαν καὶ διεκόσμησαν τὴν θερησκευτικὴν ταύτην πομπὴν καὶ παράταξιν.

Εἰς ἀνταπόδοσιν δὲ τῆς προθυμίας πάντων τῶν

... Ὁ ἀνθρώπινος αὐτὸς χεῖμαρρος εἶναι ἓνα μέρος μόνον τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ποὺ σέβεται τὰς παραδόσεις τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Ἐκκλησίας

συμβalόντων εἰς τὴν ἔξαρσιν τῆς ἐορτῆς ταύτης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καὶ εἰς ἔνδειξιν τῶν εὐχαριστιῶν ἡμῶν εὐχόμεθα ὅπως ὁ Πανάγαθος Θεὸς ὁ κρατῶν ἐν παναλκείᾳ χειρὶ αὐτοῦ τὸ σύμπαν καὶ σοφῶς καὶ φιλανθρώπως τὰς τύχας τῶν Κρατῶν κυβερνῶν, εὐδοκήσῃ νὰ ἐξαποστείλῃ τὸν Ἀγγελοῦ τῆς εἰρήνης καὶ πατάξῃ διὰ τῆς διστόμου ῥομφαίας αὐτοῦ τὰ βάρβαρα ἔθνη, τὰ τοὺς πολέμους θέλοντα πρὸς εἰρήνευσιν τοῦ κόσμου καὶ ἐπιβράβευσιν τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης εἰς ὅλα τὰ ἔθνη. Εἶθε ὁ Τίμιος καὶ Ζωοποιὸς Σταυρὸς τὸ ἐλληνικὸν τοῦτο τῆς νίκης ἔμβλημα εἰς μὲν τὸν γενναῖον καὶ ἡρωϊκὸν Ἕλληνα στρατόν, τὸν ἀπὸ δετίας ἀγωνιζόμενον ἐπὶ τῶν τετιμημένων ἐπάλξεων τῆς ἐλευθερίας νὰ χαρίσῃ τὴν τελειωτικὴν νίκην κατὰ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους καὶ τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ εἰς δὲ τὴν ἡμεροφαίαν Ἑλλάδα τὴν λαοφιλή καὶ διαρκῆ εἰρήνην, ἵνα ἀπερρίσπαστος καὶ ἡνωμένη αὕτη ἀποδυθῇ εἰς τὸν καλλιστέφανον στίβον τῆς προόδου καὶ τοῦ εἰρηνικοῦ πολιτισμοῦ. Σκέποι Κύριος ὁ Θεὸς καὶ διαφυλάττοι τὸν λαοφίλητον Βασιλέα ἡμῶν Παῦλον μετὰ τῆς σεπτῆς Βασιλίσσης καὶ τοῦ χαριτωμένου Διαδόχου ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ καὶ καταξιοὶ τὴν ἑνδοξὸν Ἑλλην. Δυναστείαν ὅπως κοσμήῃ καὶ καταγαίῃ τὰς πολλῶν ἐτῶν περιόδους τὸν ἑν-

δοξον Ἑλληνικὸν Θρόνον ἐπ' ἀγαθῇ τῆς ἡμεροφαιῶς καὶ θεοδοξάστου Ἑλλάδος.

Δῶν Κύριος ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ βουλὰς εἰρηνικὰς καὶ πατριωτικὰς εἰς τὰς καρδίας πάντων τῶν ἀχειριζομένων τὰς Ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ Κράτους, ὅπως ἀπαλλάξωσι τὸ μαχόμενον ἔθνος ἐκ τῶν δεινῶν τοῦ ἐμφυλίου πολέμου, ὃν ἐκίνησαν κατ' αὐτοῦ αἱ σκοταίαι δυνάμεις τοῦ δλέθρου καὶ τῆς καταστροφῆς καὶ ὀδηγήσωσιν αὐτὸ εἰς τὴν λεωφόρον τῶν μεγάλων πεπρωμένων τῆς Ἑλληνικῆς φυλῆς τῆς πρωταγωνιστοῦσης πάντοτε εἰς τὸ εὐγενὲς πένταθλον τῆς προόδου καὶ τοῦ ἑλληνοχριστιανικοῦ πολιτισμοῦ πρὸς διαιώνισιν τοῦ ἑλληνικοῦ κλέους καὶ πρὸς δόξαν Χριστοῦ, ᾧ ἡ δύναμις καὶ τὸ Κράτος νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν.»

Ὅσοι παρηκολούθησαν τὴν θριαμβευτικὴν αὐτὴν πορείαν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀσφαλῶς θὰ εἶδον διὰ τῆς λέξης «παλαιοημερολογίτης», τὴν ὁποίαν μετὰ τοσαύτης εἰρωνείας ἐκτοξεύουν, χαρακτηρίζει ἔντιμον Ἑλλήνα πολίτην σεβόμενον τὴν καταγωγὴν του καὶ τὰς παραδόσεις του. Εἰς τὴν τελετὴν εἶδε κανεὶς καὶ γέροντας καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας καὶ τοὺς πάντας μὲ λάμποντα τὰ πρόσωπά των ἀπὸ εὐγένειας καὶ χαρὰν. Ἡ Πατρις πρέπει νὰ καυχᾶται διὰ τοὺς

Κοσμήματα τῆς Ἑλληνικῆς Κοινωνίας, ἀριστεῖς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱεραρχίας ἡγοῦνται τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος τῆς Ὁρθοδοξίας οἱ Τρεῖς Ἱεράρχαι μας.

πολίτας τῆς αὐτοῦς. Μόνον οἱ ἐγκέφαλοι, τύπου Παντελεήμονος Χίου τοὺς διώκουν, ἐπειδὴ φοβοῦνται τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐπιθυμοῦν τὴν ἰδιότητα τοῦ διώκτου.

Τὴν ὥραίαν αὐτὴν ἐμφάνισιν παρεσκευάσε καὶ ἐπραγματοποίησεν ὁ Πρόεδρος τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. κ. Ἀλέξ. Κόντος, ὅστις καὶ ὁ διευθύνων νοῦς τῆς ὁργανώσεως αὐτῆς εἶναι καὶ ἐκλεκτὸς τῆς Ὁρθοδοξίας παράγων καὶ προσφιλεῖς εἰς ὅλους μας τυγχάνει. Εὐχόμεθα λοιπὸν ὁ Κύριος νὰ τὸν ἐνισχύῃ εἰς τὸ ὑπέροχον αὐτὸ ἔργον. Σπουδαίας ὑπηρεσίας προσέφεραν καὶ αἱ Κυραὶ τοῦ Φιλοπτώχου Ταμείου. Καὶ καθεὶς ὅμως εἰς τὸν κύκλον τῆς ἀρμοδιότητός του προσέφερε ὅ,τι ἠδύνατο.

Κλείοντες τὴν πενιχρὰν αὐτὴν περιγραφὴν, τοῦ μεγαλειώδους θριάμβου εὐχόμεθα ὅπως τὸ ἐρχόμενον ἔτος μᾶς εὖρῃ ἐφορᾷζοντας ἐν εἰρήνῃ, ἀγάπῃ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας καὶ δικαιώσῃ τὸν ἀπὸ ἐτῶν διεξαγόμενον ἱερὸν τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΣΥΝΟΔΟΥ

Προαγόμεθα νὰ γνωρίσωμεν πρὸς τὸ χριστεπώνυμον Ὁρθόδοξον πλήρωμα τὰ ἑξῆς :

1) Ὁ Ἱεροδιάκονος Ἀντώνιος Σπηλιωτόπουλος παρητήθη ὡς γνωστὸν τῶν τάξεων τῆς καθ' ἡμᾶς Ἀγιοτάτης Ἐκκλησίας οἰκιοθελῶς. Τούτου ἕνεκεν προέβημεν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 59 φύλλον εἰς σχετικὴν ἀνακοίνωσιν.

2) Ὁ ἐν λόγῳ Ἱεροδιάκονος καὶ τόπιν νεωτέρας αἰτήσεως του, ἀνεκάλεσε τὴν παραίτησίν του καὶ ἐπιζητεῖ τὴν ἐπάνοδόν του εἰς τὴν Ἡμετέραν Ἐκκλησίαν.

Κατόπιν αὐτοῦ ἐκ ποιμαντορικῆς εὐθύνης προέβημεν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν λόγων καὶ τῶν αἰτίων τῆς τοιαύτης του ἐνεργείας. Ἐξ αὐτῆς δὲ διεπιστώσαμεν ὅτι δέν προκύπτει οὐδὲν τὸ κωλύον ἢ ἐμποδίζον τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων του.

Ὡς ἐκ τούτου ἀποκαταστήσαμεν τοῦτον εἰς τὴν προῳφείραν του θέσιν.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἱερᾶς Συνόδου)

Μπορεῖ κανεὶς νὰ μετρήσῃ ὅσους βλέπει ; Εἶναι κάτοικοι μόνον Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Αὐτοὺς τοὺς ἀναμέτρῃσεν ἡ Μαθηματικὴ Διάνοια τοῦ Ἁγίου Δημητριάδος κ. Ἰωαννίμ, ὑποδεικνύουσα εἰς τὴν Κ. Ἐκκλησίαν νὰ τοὺς... ἀγνοήσῃ !

Γεγονότα καί Κρίσεις

ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΚΗ ΠΡΑΞΙΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΜΑΣ

ΤΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΟΗΜΕΡΟΛΟΓΙΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Παρ' όλον ὅτι τὰ βαλάντια τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας μας εἶναι πενιχρά, ἐν τούτοις τὸ καθήκον τῆς φιλανθρωπίας ἐξησκήθη μετὰ τοῦ προσήκοντος ζήλου. Οὕτω ἀνεξαργτήτως τῆς ἀτομικῆς φιλανθρωπίας καὶ αἱ διάφοροι ἐνορίαι προσέβησαν εἰς τὴν κατὰ τὸ δυνατόν ἀνακούφισιν τῶν δεομένων. Συμφώνως δὲ πρὸς τὰς ἀποσταλείσας καταστάσεις κατὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων διενεμήθησαν τὰ ἑξῆς ποσά :

1)	Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Παύλου	Πειραιῶς	550.000
2)	» » Ἁγίου Φιλίππου	»	1.845.000
3)	» » Κοιμήσεως Θεοτόκου	»	541.000
4)	» » Ὑπαπαντῆς Σωτήρος	»	801.450
5)	» » Ἁγ. Τριῶν Παρθένων Ροῦφ	»	217.050
6)	» » Ἁγίου Ἀρτεμίου (Κορυθαλλοῦ)	»	240.000
Σύνολον διανεμ.			4.194.500

Ἐντὸς δὲ τῶν ποσῶν αὐτῶν ἡ εἰδικὴ ὑπηρεσία « Μερίμνης Στρατευομένων » παρεσκευάσκει ἀπέστειλε εἰς τὸ μέτωπον 94 (ἐννεήκοντα τέσσαρα) δέματα πρὸς τοὺς μαχομένους. Ἐτοιμάζεται γὰρ ἀποστείλῃ καὶ δευτέραν ἀποστολήν.

Δὲν εἶναι μόνον εἰς τὴν Ἑλλάδα παλ)ται. Τὸ ἐγγράφωμεν καὶ ἄλλοτε. Ἴδου λοιπὸν ποῦ καὶ ὁ τύπος ἀναγγέλλει ὅτι καὶ οἱ παλ)ται Ἀμερικῆς ἐτέλεσαν μετὰ πᾶσαν μεγαλοπρέπειαν τὰ Ἅγια Θεοφάνεια. Βεβαίως ὁ τύπος ἐπιθυμεῖ γὰρ συσκοτίσῃ τὰ γεγονότα μετὰ διόργωσιν μικροεπεισοδίων ἀνυπάρχων. Δὲν τὸ ἐπιτυγχάνει ὅμως διότι ἡ ἀλήθεια ὁμιλεῖ πάντοτε ἀφ' ἑαυτῆς.

Ἡμεῖς αἰσθανόμεθα ὑπερηφάνειαν διὰ τοὺς ἐν Ἀμερικῇ ἀδελφούς μας καὶ ἀντλοῦμεν θάρρος διὰ τὸν ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα.

Ἐμβάσματα Συνδρεμῶν

Ἐμβάσματα, μένον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται : Πρὸς τὸν Σεβασμ. Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρον, Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας

Διεύθυνσις Τυπογραφείου : Γ. Σεργιπίνης : Θεμιστοκλέους 33.— Ἀθήνας

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος πλαισιουμένη ἀπὸ τὸν ἱερὸν κλῆρον καὶ τὸ ναυτικὸν ἄγγμα κατέρχεται πρὸς τὴν ἐξέδραν.